

S přirozeným
a spontánním chováním
jedinec jistě zažije nespočet
vzestupů a pádů,
ne protože
by tu bylo rozlišování
a dualistické myšlení –
nýbrž protože projevovat vše
je přirozeností kauzality.
Když rozvíjí
ostatní bytosti
demonstrací
síly karmy (odplaty),
ačkoliv zdánlivě
vidí jako skutečné
obojí dobro i zlo,
není tomu tak protože by
ve svém praktikování
sešel z cesty,
nýbrž proto,
aby vysvětlil pravdu
různým lidem,
musí použít
přiměřená zázornění.
Velcí jogíni, kteří
zvládli praktikování,
v tomto světě
po ničem netouží.
Nezůstávají v osamění
kvůli tomu,
že by chtěli slávu;
Je to přirozené znamení
tryskající
z jejich srdcí –
opravdový pocit
nepřipoutanosti
a zřeknutí se.
Jogíni, kteří praktikují
učení
hluboké Cesty,
přebývají vždy v jeskyních
a na horách;
Ne protože by byli
cyničtí či pompézní,
ale soustředění
na meditaci je jejich
svéhlavostí.
Já, oděn do bavlny,
jsem zpíval mnoho písní,

ne abych se pobavil
zpíváním sofistek,
nýbrž pro vaše dobro,
věrné následovnice,
které jste se zde shromáždili,
ze svého srdce
jsem pronášel slova
užitečná a hluboká.
Žákyně pak řekly Milarepovi,
„Jedinec může
žít v osamělosti,
ale je nezbytné
mít jídlo
a vhodný příbytek,
ve kterém může
řádně meditovat.“
Jetsun odpověděl,
„Mám své vlastní jídlo
a příbytek, což
vám objasním.“
Klaním se k nohám
přání naplňujícího guru.
Prosím, laskavě mi poskytni
svoji milost ve věnování
prospěšného jídla,
prosím, dovol mi uvědomit si
své tělo
jako příbytek Buddhy,
prosím zajisti mi
tuto jistou znalost.
Zbudoval jsem dům
skrz strach,
dům Sunyaty,
prázdné povahy bytí;
Nyní se nebojím
jeho zborcení.
Já, jogín
s přání naplňujícím klenotem,
pocituji štěstí a radost
všude, kde pobývám.
Ze strachu před zimou
jsem hledal šatstvo;
Šaty, které jsem našel,
jsou Ah Shea vitální teplo.
Nyní nemám obavy
z chladu.
Ze strachu
z chudoby
jsem hledal bohatství;

Bohatství, které jsem našel,
je nevyčerpatelných
sedm posvátných klenotů.
Nyní se nebojím
chudoby.
Nyní se nebojím
žízně.
Kvůli strachu
z osamělosti
jsem hledal přítele;
Přítelem, kterého jsem našel,
je blaženost věčné
Sunyaty (prázdnoty).
Nyní se nebojím
osamělosti.
Ze strachu,
že sejdu z cesty,
jsem hledal správnou
cestu k následování.
Široká cesta, kterou jsem
našel, je Cesta dvou
v jednom. Nyní se nebojím,
že ztratím svoji cestu.
Jsem jogín se všemi
žádoucími statky,
člověk vždy šťastný,
kdekoliv pobývá.
Tady na
Yolmo Tagpu Senge Tsonu
mi tygři vyjící žalostným
chvějícím se řevem
připomínají,
že jejich bezradná mláďata
si nevinně hrají.
Nemohu si pomoci
od pocitu velikého soucitu
s nimi,
nemohu si pomoci od
usilovnějšího praktikování,
nemohu jinak, než tak
posilovat svoji bódhi-mysl.
Dojemný křik
opice,
tak působivý
a tak dojmavý,
nemohu si pomoci
od pocitu hluboké lítosti.
Břebentění
malé opice

je zábavné a žalostné;
Když ji slyším,
nemohu než smýšlet o ní
se soucitem.
Hlas kukačky
je tak dojemný,
a tak líbezný je
sladký skřiváncí zpěv,
že když je slyším,
neubráním se naslouchání –
když jim naslouchám,
nemohu jinak,
než ronit slzy.
Různá volání
a krákání vrány
jsou dobrým a prospěšným
přítelem jogína.
I bez jediného přítele,
zůstat zde
je potěšením.
S radostí
plynoucí z mého srdce,
zpívám tuto šťastnou píseň;
Kéž je temný stín
všech lidských smutků
odčarován mým
radostným zpěvem.
Všechny žákyně
byly hluboce pohnuty
a pocit unavenosti
Samsárou (putováním
a převtělováním)
je přemohl.
Přisahal Milarepovi,
že nikdy
neopustí horu.
Poté, skrze praktikování
meditace,
všechny dosáhly
stavu dokonalosti.
Jednoho dne řekl
Milarepův patron Buddha,
že nadešel správný čas,
aby se vydal do Tibetu
a tam meditoval
v osamění, aby pomohl
vnímajícím bytostem.
Patron Buddha
také předpověděl

úspěch jeho poslání
pomoci lidem
a šíření Dharmy
(pravého učení).
Proto se někdy v té době
Milarepa rozhodnul
jít do Tibetu.
Toto je příběh
o sněhové hoře Yolmo.
Milarepa a holubice
Pocta všem guruům
V souladu
s proroctvím
svého patrona Buddha
se Milarepa vydal
z Yolma do Tibetu.
Dorazil do Gu Tangu
a žil v jeskyni,
noříc se
do meditace
velikého osvětlení.
Jednoho dne přiletěla
k Milarepovi holubice
se zlatými ornamenty.
Pták kývnul, uklonil se
a mnohokrát jej obletěl.
Pak letěl pryč
směrem
k Neposkvrněné hoře.
Milarepa rozuměl,
že to musí být kouzlo
ne-člověka,
aby se cítil vítán.
Tak následoval holubici
a šel nahoru do kopce,
kde našel
kupku bílé rýže.
Pták kloval do rýže
svým zobákem
a nějakou přinesl Milarepovi,
jako by mu projevoval
pohostinnost a uvítání.
Milarepa,
překvapen a potěšen,
propukl v píseň:
Ó! Můj milosrdný guru,
Marpo Lho Draug Wau,
z hloubky svého srdce
na tebe myslím.

V nejhlubší upřímnosti
o tobě medituji.
Abych od tebe nebyl nikdy
oddělen, je mojí modlitbou.
Spojování Já-mysli
s guruem je vskutku
šťastnou událostí.
Zjevení samotné
je esencí reality.
Skrze uvědomění této
nezrozené Dharmakayi
(tělo Buddha,
složené
z Buddhových učení),
se nořím do říše
ne-úsilí.
K obojím vznešeným
i nízkým nahlížením jsem
lhostejný. V mysli ne-úsilí
pocit'uji radost a štěstí.
Přirozeností mysli
je světlo a prázdnota.
Realizací uvědomování si
světla-prázdnoty,
se nořím
do původního stavu
ne-usilování.
Vůči dobrým
i špatným zkušenostem
jsem lhostejný.
S myslí ne-úsilí
pocit'uji radost a štěstí.
Šest smyslů
a smyslové objekty
se sami
rozpustí
do Dharmadhatu
(říše pravdy),
kde je
realizováno
ne-rozlišování
subjektu a objektu.
Mísím se s radostí
a smutkem do jediného;
Vstupuji do původního stavu
ne-úsilí.
Vůči dobrým a zlým činům
jsem lhostejný.
Vskutku šťastná je

ne-usilující mysl.
Samotná přirozenost
Dharmakayi
(těla Buddha,
složeného
z Buddhových učení)
je poznávána
skrz své myriády forem;
Myriády forem jsou
Nirmanakayou Buddha.
S tímto porozuměním
v mysli,
v jakékoliv situaci
do níž se dostanu,
jsem svobodný ve šťastné
říši vysvobození!
Netoužím po tom
vrátit se
do domoviny Buddha!
Vskutku šťastná
je mysl ne-úsilí.
Načež holubice
se sedmi společníci přišla
blíže k Milarepovi.
Všechny se mu poklonily
a mnohokrát jej obkroužily,
jak to udělal
první pták dříve.
Milarepa si pomyslel,
„Tyto holubice musejí být
ne-lidé.
Zeptám se jich
a uvidím,
zda řeknou pravdu.“
Tak řekl,
„Kdo jste
a proč sem přicházíte?“
Holubice pak
zrušily kouzlo
a odhalily své skutečné
podoby jako Dévy.
Jejich vůdkyně řekla,
„My jsme andělské panny
z Nebe.
Protože v tebe
máme velikou víru,
přicházíme sem, abychom se
od tebe
učily Dharmu (pravé učení).

Snažně tě prosíme,
abys nám dal pokyny.“
V odpověď Milarepa zapěl:
Ó! Zázračné
transformační tělo
mého guru!
Prosím, laskavě mi propůjči
svoji milost-směřování.
Vy osmeré okouzující
nebeské panny,
jež jste se právě zjevily
v holubí podobě,
vaše kouzlo bylo dobré
a v souladu s Dharmou
(pravého učení)!
Pokud si vy, osm krásných
nebeských panen
přejete praktikovat
bílou Dharmu (pravé učení)
Buddhy,
prosím pamatujte si
význam této písně.
Ačkoliv se světská radost
a požitek zdají
příjemnými a potěšujícími,
brzy odejdou.
Ačkoliv jsou vysoce postavené
dámy pyšné a jásavé
ve své povýšené důstojnosti,
jaké útočiště
a úkryt mají?
Přebývat v ohnivém
domě Samsáry (putování
a převtělování)
se někdy zdá příjemným,
ale většinou je to mizérií.
Pokud velmi nadaný
a hodně milovaný syn
nemá sebeúctu
a nevynakládá vlastní úsilí,
jeho otec se nepotká s ničím
než soužením.
Pokud se žák
dopouští zlých skutků,
musí upadnout
do Samsáry (putování
a převtělování),
nehledě na to, jak vynikající
jeho guru může být.

Vy, nebeské panny,
kouzelnice
holubů!
Je pro vás snadné žádat
o Dharmu (pravé učení),
ale obtížné v ní mít
hlubokou víru.
Měly byste si
připomenout
nevyhnutelná
neštěstí
spojená
se světskými radostmi.
Bolesti a mizérie
tohoto světa byste měly
pokládat za přátele
vedoucí vás
k Nirváně (věčné blaženosti).
Co se mě týká, jsem
velmi vděčný za neštěstí,
která mě potkala.
Ó, mí přátelé,
mějte to na mysli
a činite totéž!
Dévy se na Milarepu
usmály a řekly,
„Budeme tak činit.“
Pak se hluboce uklonily
a mnohokrát jej
obkroužily.
Jetsun se pak
zeptal andělů,
„Proč jste sem přišly
v holubí podobě?
Odpověděly,
„Ty jsi jogín,
který k sobě nemá
ani tu nejmenší připoutanost,
ani jakoukoliv touhu
po tomto světském životě.
Je to pouze
pro bódhi
a dobro vnímajících bytostí,
že jsi zůstal
v osamělosti a meditoval
bez vyrušení.
Našima nebeskýma očima
jsme byly schopny
tě zahlédnout;

a s respektem a vírou
k tobě nyní přicházíme
pro Dharmu (pravé učení).
Ale abychom
skryly naši skutečnou podobu
před hříšnými bytostmi,
přeměnily jsme se
v holubice.
Modlíme se,
aby tvá ctihodnost byla nyní
tak laskavá
a šla s námi do Nebe
a kázala tam
pro nás spravedlivou
Dharmu (pravé učení).“
Ale Milarepa odpověděl,
„Tak dlouho jak život potrvá,
zůstanu v tomto světě,
abych zde prospíval
vnímajícím bytostem.
Musíte vědět,
že Nebe má daleko
ke spolehlivému;
není věčné a jedinec by
na ně neměl spoléhat.
Být zrozen v Nebi
není nezbytně
úžasnou věcí.
Měly byste dávat pozor
a následovat tyto instrukce:“
Klaním se k nohám
Marpy Lho Drauga.
Ó, otče guru!
Prosím poskytni mi
svoji milost-směřování
a úspěchu.
Vy, osm krásek
z říše Dév,
jste mi nabídly
bílou rýži,
záračný plod
Dhyany (stav
hluboké meditace).
Když ji jím,
mé tělo je posíleno
a má mysl oživena.
Jako projev
své vděčnosti vám nyní
zazpívám tuto píseň Dharmy

(pravého učení).
Nyní pozvedněte své uši
a pečlivě mi naslouchejte.
I když někdo dosáhne
nejvyššího Nebe
bílých Dév,
nemá to žádnou trvalou
hodnotu a význam!
Rozkošné a dojemné
jsou ty květy
mládí v Nebi.
Ale jakkoliv pěkné
se to může zdát,
nakonec
přichází odloučení.
Ačkoliv se blaženost
v Nebi zdá být
velmi velkou,
je pouhou fata morgánou,
ohromující
halucinací;
Ve skutečnosti
je samotnou příčinou
návratu k utrpení!
Při pomyšlení na utrpení
šesti říší
v Samsáře (putování
a převtělování),
nemohu si pomoci
od pocitu
znechucení a nelibosti –
Pocitu utrpení
a sklíčených emocí!
Pokud byste chtěly
praktikovat
učení Buddha,
musíte přijmout útočiště
ve Třech vzácných
a modlit se k nim.
Vnímající bytosti
v šesti říších
byste měly brát
jako své rodiče.
Dávejte chudým
a nabízejte guruovi!
Ve prospěch všeho
věnujte své zásluhy.
Vždy mějte na paměti,
že smrt může přijít

kdykoliv.
Ztotožněte své tělo
s buddhovým tělem!
Ztotožněte svůj vlastní hlas
s buddhovou mantrou.
Kontemplujte Sunyatu
sebe-probouzející moudrost,
a vždy se snažte být
vládcem své mysli!
Nebeské Dévy řekly,
„V nevědomých bytostech
jako jsme my, Klesas
(zdroj utrpení)
vždy následuje mysl.
Prosím dej nám učení,
pomocí kterého budeme moci
napravit tento nedostatek,
abychom se na ně mohly
spolehnout a často jej
##praktikovat.“
V odpověď
na jejich žádost
Milarepa zazpíval:
Poklona Marpovi,
laskavému!
Prosím propůjči mi
požehnání ctnostné nápravy.
Pokud byste,
ó věrné dámy Dévy
zamýšlely praktikovat
Dharmu
(pravé učení) často,
měly byste vnitřně
praktikovat koncentraci
a kontemplaci.
Zřeknutí se
vnějších věcí
je vaší ozdobou.
Ó, mějte na mysli
tento lék
na vnější vztahy!
S vlastní rozvážností
a bdělostí byste měly
zůstat klidné.
Sláva je vyrovnaností
mysli a řeči!
Sláva je vzdáním se
mnoha činností!
Pokud byste se setkaly

s nevhodnými podmínkami,
rušícími vaši mysl,
hlíďte se
a buďte na pozoru;
Neustále se varujte:
„Nebezpečí hněvu
je na cestě.“
Když se setkáte
s lákavým bohatstvím,
hlíďte se
s ostražitostí;
Neustále se
kontrolujte:
„Nebezpečí lačnosti
je na cestě.“
Kdyby k vašim uším
dolehla bolestivá
urážlivá slova,
hlíďte se
a buďte ostražití,
a tak si připomeňte:
„Zraňující zvuky jsou
pouze klamem ucha.“
Když se sdružujete
se svými přáteli,
Pozorně se sledujte
a varujte:
„Nechť v mém srdci
nepovstane závist.“
Když jsou vám nabízeny
služby a dary, buďte
ostražití a varujte se:
„Nechť jsem na pozoru,
jinak pýcha
vzklíčí v mém srdci.“
Po všechny časy,
se ve všech směrech
hlíďte.
Neustále se snažte
přemoci zlé myšlenky
ve vašem nitru!
S čímkoliv se setkáte
ve vašich denních činnostech,
měly byste kontemplovat
prázdnotu a iluzorní podstatu
##toho.
I kdyby tu bylo
shromážděno jedno sto
svatých a učenců,

nemohli by říci
více než toto.
Kéž jste všechny
šťastné a prosperující!
Kéž se vy všechny,
s radostnými srdci
odevzdáte
praktikování Dharmy
(pravého učení)!
Všechny nebeské panny
byly velmi šťastné
a ve své radosti
a spokojenosti
znovu proměnily svá těla
do holubic a vzlétly
vzhůru k Nebi.
Milarepa pak snědl
nabídnutou rýži
a vyrazil k ohradě
Šedé skály Vajra.
Toto je příběh
andělských panen
v holubích podobách
a jejich daru.